

Son Seremoni

– DilaEmralAYDIN · 24 Aralık 2009

Beklendi giden, gelmedi
Uzun zaman geçti
Sen de bir yıl, ben diyeyim bir buçuk
Tüm çağrılara cevap kocaman bir sessizlik

Kokusu üstünde elbiselerini
Koynunda yatıran
Kapağı aynalı dolabın
Kapıları kapalı kaldı

Ten acısı değildi ki bir yel serinletsin
Yakası erimiş gömlekleri
Bağrında avutan menteşesi kırık dolabı
Kapatmak kadar zordu açmak

Gördükçe can acıtan, baktıkça ağlatan
Ve dokundukça değdiği soğuk parmakları
Alev alev yakan urbaların
Kimsesizliğine son verme zamanı

Cetlerine ateş
Nasıplinin sırtına sıcaklık
Yar yüreğine kor
Sahibine sevap

Açıldı gıcırdayan kapaklar
Acı bir ses ayrılışa dair
Sessiz hıçkırıklarla ilahi niteliğinde
Son seremoni

Esenlikle ve sevgiyle... Melekler öpsün yüreğinizden...

13 Kasım 2009-11-13

DİLA EMRAL AYDIN

İZMİR KARŞIYAKA